ਪ੍ਰੇਮ ਕਿਸ਼ੋਰ & ਓਆਰ.ਐਸ.
ਬਨਾਮ
ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ & ਓਆਰ.ਐਸ.
(ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1948 ਦਾ 2013)
ਮਾਰਚ 29, 2023
[ਸੁਧਾਂਸ਼ੂ ਧੁਲੀਆ ਅਤੇ ਜੇ. ਬੀ. ਪਾਰਦੀਵਾਲਾ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਸੰਹਿਤਾ, 1908 – ਧਾਰਾ 11, ਆਦੇਸ਼: 7 ਆਰ. 11, ਆਦੇਸ਼: 9 ਆਰ. 8, ਆਦੇਸ਼: 17 ਆਰ. 3 – ਦਿੱਲੀ ਕਿਰਾਏ ਨਿਯੰਤਰਣ ਐਕਟ, 1958 – ਧਾਰਾ 14(1)(ਏ) – ਮਾਲਕ (ਮੂਲ ਵਾਦੀ) ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ (ਕਿਰਾਏਦਾਰ) ਖਿਲਾਫ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ – ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ – ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਾਲਕ ਕਿਰਾਏ ਨਿਯੰਤਰਕ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਜੋ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰ ਸਕੇ – ਕਿਰਾਏ ਨਿਯੰਤਰਕ ਨੇ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਅਪੀਲ ਰਾਹੀਂ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ – ਮਾਲਕ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ) ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ – ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਧਾਰਾ 11 ਅਧੀਨ ਰੇਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਚੁੱਕੀ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼: 7 ਆਰ. 11 ਅਧੀਨ ਪਲੇਂਟ ਦੀ ਅਸਵੀਕ□ਤੀ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ – ਅਤਿਰਿਕਤ ਕਿਰਾਏ ਨਿਯੰਤਰਕ ਨੇ ਪਲੇਂਟ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ – ਇਸ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ ਸਿਵਲ ਸੁਧਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਤਾਜ਼ਾ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਰੇਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਸਿਦਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਇਸਨੂੰ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼:17 ਨਿਯਮ 3 ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮੈਰਿਟਸ ਉੱਤੇ ਫੈਸਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ – ਅਪੀਲ ਉੱਤੇ, ਫੈਸਲਾ: ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਤਿਰਿਕਤ ਕਿਰਾਏ ਨਿਯੰਤਰਕ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼: 17 ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਕਸਰਤ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ – ਆਦੇਸ਼ ਨੇ ਖੁਦ ਨੂੰ ਡਿਫਾਲਟ ਜਾਂ ਮੈਰਿਟਸ ਉੱਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੋ ਇਹ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ – ਹੋਰ, ਕਿਰਾਏ ਨਿਯੰਤਰਕ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਇਸਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਹ ਸਿਰਫ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼: 9 ਨਿਯਮ 8 ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼: 17 ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ – ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੁੜ ਜਿਉਂਦਾ ਹੈ।

ਦੀਵਾਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸੰਹਿਤਾ, 1908 – ਜਦੋਂ ਇਹ ਇੱਕ ਅਗਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਰੇਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ – ਫੈਸਲਾ: ਜਿੱਥੇ ਪਿਛਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਟਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ, ਜਾਂ ਮੁਦਾਈ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਦੀ ਕਮੀ ਕਾਰਨ, ਜਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਜੋੜ ਜਾਂ ਗਲਤ-ਜੋੜ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜਾਂ ਬਹੁਤਿਆਰਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜਾਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਰਾਬ ਢੰਗ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਤਕਨੀਕੀ ਗਲਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜਾਂ ਮੁਦਾਈ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਵਸੀਅਤਨਾਮਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਪੱਤਰ ਜਾਂ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ, ਜਾਂ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ, ਜਾਂ ਗਲਤ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜਾਂ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ 'ਤੇ ਵਾਧੂ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਜੋ ਕਿ ਘੱਟ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਵਾਲੇ ਪਲੇਂਟ 'ਤੇ ਸੀ, ਜਾਂ ਕਾਰਨ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ, ਜਾਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਇਹ ਸਮੇਂ ਪੂਰਵ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ (ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ) ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਫੈਸਲਾ, ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਇੱਕ ਅਗਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਰੇਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦਿਆਂ, ਅਦਾਲਤ

ਫੈਸਲਾ: 1. ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11(d) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਬਿਨੈ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਗਾਈਡਿੰਗ

ਸਿਦਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੰਖੇਪ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:- (i) ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਵਰਜਿਤ ਹੈ, ਪਲੇਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਵਲ ਪਲੇਂਟ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ; (ii) ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਬਿਨੈ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ; (iii) ਇਹ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਰੇਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੁਆਰਾ ਵਰਜਿਤ ਹੈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ (i) 'ਪਿਛਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ' ਫੈਸਲਾ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ, (ii) ਅਗਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦੇ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਹੋਣ; (iii) ਪਿਛਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਉਹੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਇੱਕੋ ਸਿਰਲੇਖ ਅਧੀਨ ਲੜ ਰਹੀਆਂ ਹੋਣ; ਅਤੇ (iv) ਇਹ ਮੁੱਦੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਣ; ਅਤੇ (iv) ਚੂੰਕਿ ਰੇਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ 'ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ' ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ, ਮੁੱਦਿਆਂ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 (d) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿੱਥੇ ਕੇਵਲ ਪਲੇਂਟ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪੜ੍ਹਨਾ ਪਵੇਗਾ। [ਪੈਰਾ 33]

2. ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਅਧੀਨ ਰੇਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦਾ ਆਮ ਸਿਦਾਂਤ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਨਿਸਚਿਤਤਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਰੇਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਗਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਮਾਮਲੇ ਉਹੀ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਸਨ। ਹੋਰ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਪਿਛਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਟਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ, ਜਾਂ ਮੁਦਾਈ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਦੀ ਕਮੀ ਕਾਰਨ, ਜਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਜੋੜ ਜਾਂ ਗਲਤ-ਜੋੜ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜਾਂ ਬਹੁਤਿਆਰਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜਾਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਰਾਬ ਢੰਗ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਤਕਨੀਕੀ ਗਲਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜਾਂ ਮੁਦਾਈ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਵਸੀਅਤਨਾਮਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਪੱਤਰ ਜਾਂ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿ ਜਦੋਂ ਉਸੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਜਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਲਈ ਲਾਗਤਾਂ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਜਾਂ ਗਲਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਦਈ 'ਤੇ ਵਾਧੂ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਜੋ ਕਿ ਸੀ ਘੱਟ ਮੁਲਾਂਕਣ, ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਘਾਟ ਲਈ, ਜਾਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ (ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ), ਨਿਰਣਾ, ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਇੱਕ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਸੂਟ।

3. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੀ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਥੇ ਦੇ ਬਚਾਅਕਾਰਤਾਓਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਨਾਕਾਰਿਆ। ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਦਾਇਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸਾਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਪਲੇਂਟ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਬਣਾਇਆ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਜਾਂ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਮੁਦਾਇਆਂ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਤਦਨੁਸਾਰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਜਾਂ ਬਲਕਿ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਆਰਡਰ 17 ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਅਧੀਨ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਬਾਰੇ ਨਤੀਜੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਹੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 17 ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਗ਼ੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਸਖਤ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਅਸਫਲ ਪਾਰਟੀ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਉਪਾਯ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀਮਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਸਿਰਫ ਅਪਵਾਦਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਵਾਰ ਵਰਤਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਬਿਨਾਂ ਸਰੀਰਕ ਹਾਜ਼ਰੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਉਪਯੋਗੀ ਉਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ ਅਤੇ ਇਹ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਤੋਂ ਵੀ ਮਾੜੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮ 2 ਜਾਂ 3 ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਵਰਤਣ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਨਿਯਮਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਗ਼ੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ। ਨਿਯਮ 2 ਅਤੇ 3 ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਸਿਰਫ ਸਮਰੱਥਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਹਨ। ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਿਰਫ ਨਿਯਮ 3 ਵਿੱਚ ਗਿਣਤੀ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣਾ ਹੀ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕੁਝ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਨੂੰ ਤਕਨੀਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਕਈ ਵਾਰ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਾਅਵਿਆਂ,

ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਭਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ, ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਹ ਸਰਾਹਣਾਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਗ਼ੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਜਾਂ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਨਿਯਮ 3 ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਢੱਕੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਕੋ ਵਿਕਲਪ ਸਿਰਫ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਜਿਹੜਾ ਹਾਜ਼ਰ ਹੈ ਪਰ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨੂੰ ਬੇਜਾ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। 'ਹਾਜ਼ਰੀ' ਅਤੇ 'ਉਪਸਥਿਤੀ' ਦੇ ਸੁਪਰਿਚਿਤ ਅਰਥ ਹਨ। ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਲਈ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਪਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਨਿਯਮ ਸਿਰਫ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਪਸਥਿਤੀ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਨਿਯਮ 2 ਜਾਂ ਨਿਯਮ 2 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤਿੰਨ ਤਰੀਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਗ਼ੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਮਾਮਲੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਮਾਮਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਫੈਸ ਇਹ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਰੀਡਿੰਗ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 2 ਅਤੇ 3 ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਵੀ ਇਹ ਹਾਲਾਤ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਈ ਸੀ ਡਿਫਾਲਟ। ਨਿਯਮ 2 ਇਕੱਲੇ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ. ਆਰਡਰ ਹੋਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਸੀ ਡਿਫਾਲਟ ਜਾਂ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਉਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਆਮ ਵਿੱਚ ਹੈ ਵਾਕੰਸ਼ ਵਿਗਿਆਨ; ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਕੰਸ਼ ਵਿਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਇਸ ਦੇ ਆਮ ਅਰਥ. ਇਸ ਦਾ ਸਾਧਾਰਨ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਬੰਦ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਲੰਬਿਤ ਨਹੀਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਦ ਜੇਕਰ ਆਰਡਰ ਅੰਤਿਮ ਸੀ ਤਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਬੇਲੋੜਾ ਹੋਵੇਗਾ ਸੂਟ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ। ਆਰਡਰ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਨਿਪਟਾਰੇ ਹੋਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸੂਟ ਦੇ. ਇਸ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਨੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੋਰ. ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸੀਪੀਸੀ ਦਾ ਆਰਡਰ 9 ਨਿਯਮ 8 ਅਤੇ ਆਰਡਰ 17 ਨਿਯਮ 3 ਜਵਾਬ। [ਪਾਰਸ 50, 52, 55][665-ਈ-ਜੀ; 666-ਬੀ-ਜੀ; 667-F-H; 668-ਏ]

ਵੀ. ਰਾਜੇਸ਼ਵਰੀ ਬਨਾਮ ਟੀ.ਸੀ. ਸਰਵਣਬਾਵਾ (2004) 1 SCC 551 : [2003] 6 ਸਪਲ. SCR 927; ਕਮਲਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕੇ.ਟੀ. ਈਸ਼ਵਾਰਾ ਸਾ (2008) 12 SCC 661 : [2008] 7 SCR 39; ਚਰਚ ਆਫ਼ ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਟਰੱਸਟ ਅਤੇ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨਲ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਸੁਸਾਇਟੀ ਬਨਾਮ ਪੋਨੀਅਮਨ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨਲ ਟਰੱਸਟ (2012) 8 SCC 706 : [2012] 6 SCR 404; ਸੌਮਿਤਰ ਕੁਮਾਰ ਸੇਨ ਬਨਾਮ ਸ਼ਿਆਮਲ ਕੁਮਾਰ ਸੇਨ (2018) 5 SCC 644; ਸ਼੍ਰੀਹਰਿ ਹਨੁਮਾਨਦਾਸ ਤੋਤਲਾ ਬਨਾਮ ਹੇਮੰਤ ਵਿਠਲ ਕਾਮਤ (2021) 9 SCC 99; ਬੀ. ਜਾਨਕੀਰਾਮਈਆ ਚੇਟੀ ਬਨਾਮ ਏ.ਕੇ. ਪਾਰਥਾਸਾਰਥੀ & Ors. (2003) 5 SCC 641 : [2003] 3 SCR 369; ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦਰ ਮਨਚੰਦਾ ਬਨਾਮ ਜਾਨਕੀ ਮਨਚੰਦਾ (1986) 4 SCC 699 : [1987] 1 SCR 288 - 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ।

ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਬਨਾਮ ਨਾਨਕ ਸਿੰਘ AIR 1968 SC 1370 : [1968] 2 SCR 887; ਸਤਿਆਧਿਆਨ ਘੋਸਾਲ & ਓਰਸ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇਵਰਾਜਿਨ ਦੇਵੀ & ਅਨੁਸਾਰ: AIR 1960 SC 941 : [1960] 3 SCR 590; ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੁਪਤਾ ਬਨਾਮ ਰਤਨ ਸਿੰਘ (1964) 1 SCR 259; ਗੁਲਾਬਚੰਦ ਛੋਟਾਲਾਲ ਪਾਰੀਖ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ AIR 1965 SC 1153 : [1965] SCR 547 – ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਹਰ ਦਿਆਲ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਘੁਲਾਮ AIR (31) 1944 ਔਧ 39; ਨੀਲਾ ਬਨਾਮ ਪੁਨੁਨ AIR 1936 ਲਾਹੌਰ 385; ਗੋਵਿੰਦੋਸ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਦੋਸ ਬਨਾਮ ਕਰਵੇਟਨਗਰ ਦੇ ਰਾਜਾ & ਅਨੁਸਾਰ: AIR 1929 ਮਦਰਾਸ 404; ਪ੍ਰਤਿਵਾਦੀ ਭਯਾਨਕਰਮ ਪਿਚ੍ਛਮਾ ਬਨਾਮ ਕੇ. ਸ੍ਰੀਰਾਮੁਲੁ AIR 1918 ਮਦ 143 (FB); ਮਾਰੀਅੰਨਿਸਾ ਬਨਾਮ ਰਾਮਕਲਪਾ ਗੋਰਸਿਨ ILR 34 ਕੈਲ 235; ਗੋਪੀ ਕਿਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਰਾਮੂ, AIR 1964 ਰਾਜ 147; ਸ਼ਿਦਰਮੱਪਾ ਇਰੱਪਾ ਸ਼ਿਵਾਂਗੀ ਬਨਾਮ ਬਸਲਿੰਗੱਪਾ ਕੁਸ਼ਨੱਪਾ ਕੁੰਭਾਰ AIR 1943 ਬੋਮ 321 : 1943 SCC Online ਬੋਮ 16 : ILR 1944 ਬੋਮ 1 (FB); ਆਰ. ਰਵੀਂਦਰਨ ਬਨਾਮ ਐਮ. ਰਾਜਾਮਾਣਿਕਮ 2006 SCC Online ਮਦ 169 – ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਕੇਸ ਲਾ ਰੈਫਰੈਂਸ

[1968] 2 SCR 887 ਪੈਰਾ 22 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[1960] 3 SCR 590 ਪੈਰਾ 22 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

(1964) 1 SCR 259 ਪੈਰਾ 22 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[1965] SCR 547 ਪੈਰਾ 22 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[2003] 6 Suppl. SCR 927 ਪੈਰਾ 26 ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੇਟ ਜੁਰਿਸਡਿਕਸ਼ਨ : ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1948 ਦੇ 2013 ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 04.05.2010 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ CRP ਨੰਬਰ 1332 ਦੇ 2002 ਵਿੱਚ।

ਮੋਹਨ ਪਾਂਡੇ, ਮੈਸਰਜ਼. ਮੁਕੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਕੀਲ।

ਅਜੈ ਕੁਮਾਰ ਤਲੇਸਰਾ, ਜਮਸ਼ੇਦ ਬੇ, ਮੁਦਿਤ ਤਲੇਸਰਾ, ਪਰਵਿੰਦਰ ਚੌਹਾਨ, ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਲਈ ਵਕੀਲ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ

ਜੇ. ਬੀ. ਪਾਰਦੀਵਾਲਾ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ।

ਇਹ ਅਪੀਲ, ਖਾਸ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੁਆਰਾ, ਮੂਲ ਮੁਦਾਇਆ (ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ) ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਉਦਾਹਰਣ 'ਤੇ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ, 1958 (ਛੋਟੇ ਵਿੱਚ, 'ਐਕਟ 1958') ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 04.05.2010 ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਸੁਧਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 1332 ਦੇ 2002 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਖਿਲਾਫ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ (ਕਿਰਾਏਦਾਰ) ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਸੁਧਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੰਹਿਤਾ (CPC) ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 7 ਨਿਯਮ 11 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਧੀਨ ਪਲੇਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰੀਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਜਿਤ ਸੀ।

ਤੱਥਾਕਥਿਤ ਮੈਟਰਿਕਸ

2. ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ।

3. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੂੰ 27.12.1987 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਕਿੰਗਸਵੇ ਕੈਂਪ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਪਿੰਡ ਧੱਕਾ, ਘਰ ਨੰਬਰ 163 (ਪੁਰਾਣਾ ਨੰਬਰ 143) ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੁ. 1050/ - ਬਿਨਾਂ ਬਿਜਲੀ, ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਘਰ ਦੇ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਫਰਵਰੀ, 1993 ਤੱਕ ਕਿਰਾਯਾ ਉਚਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

4. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ 04.03.1996 ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਿਆਂ ਇੱਕ ਮੰਗ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ [ਜੇ. ਬੀ. ਪਾਰਦੀਵਾਲਾ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ]

ਰੁ. 27,800/-. ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਨੋਟਿਸ ਉੱਤਰਦਾਤਾਓਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰੰਤੂ, ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਾਸ਼ੀ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ।

5. ਉਪਰੋਕਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ 21.05.1996 ਨੂੰ ਐਕਟ 1958 ਦੀ ਧਾਰਾ 14(1)(ਅ)

ਅਧੀਨ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 149 ਦੀ 1996 ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ।

6. ਉਕਤ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਓਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਨਕਾਰਿਆ।

7. ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਓਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਨਕਾਰਨ ਵਾਲਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਦਾਇਆਂ ਨੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਰਾਏ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਅਸਫਲ ਰਹੇ। ਮੁਦਾਇਆਂ ਨੂੰ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਕਈ ਮੌਕੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਰਿਕਾਰਡ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਾਇਆਂ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਆਖਰੀ ਅਜਿਹਾ ਮੌਕਾ 09.09.1997 ਨੂੰ ਅਤੇ ਫਿਰ 01.11.1997 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

8. ਉਪਰੋਕਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਿਰਾਏ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਤ ਹੁਕਮ ਦਿਨਾਂਕ 27.01.1998 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ:-

"27.1.1998

ਮੌਜੂਦ: ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਕੌਂਸਲ ਸ੍ਰੀ ਚੰਦਰ ਸ਼ੇਖਰ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਕਲਾਇੰਟ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਕੋਈ ਗਵਾਹ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਨਾ ਹੀ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ। ਹੋਰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਮੌਕਾ 9.9.97 ਨੂੰ ਅਤੇ ਫਿਰ 1.11.97 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।

ਇਸ ਲਈ ਪੀਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੰਦ ਹੈ।

ਕਿਰਾਏ ਕੰਟਰੋਲਰ: ਦਿੱਲੀ" 9. ਇਹ ਵਿਵਾਦਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਮੂਲ ਮੁਦਾਈ, ਭਾਵ, ਸਮੇ ਸਿੰਘ, ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਐਕਟ 1958 ਦੀ ਧਾਰਾ 14(1)(ਅ) ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ।

10. ਸਮੇ ਸਿੰਘ (ਅਸਲ ਮੁਦਾਈ) ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਨੇ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਬਣਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਐਕਟ 1958 ਦੀ ਧਾਰਾ 14(1)(ਅ) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਹੋਰ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਿਸਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 136 ਦੇ 2001 ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 01.03.1993 ਤੋਂ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ ਯਾਨੀ 18.05.2001 ਤੱਕ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਸਮੇ ਸਿੰਘ (ਪਹਿਲੀ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਅਸਲ ਮੁਦਾਈ) ਯਾਨੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਦੇ ਪੂਰਵਜ ਨੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਸੱਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਦੂਜੀ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਰੇਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਸਿਦਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਜਿਤ ਹੋਵੇਗਾ।

11. ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 7 ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 136 ਦੇ 2001 ਨੂੰ ਰੇਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਸਿਦਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਲੇਂਟ ਨੂੰ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

12. ਅਤਿਰਿਕਤ ਕਿਰਾਏ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ 23.07.2002 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਪਲੇਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਅਤਿਰਿਕਤ ਕਿਰਾਏ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਪਲੇਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ

ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਕਿ ਐਕਟ 1958 ਦੀ ਧਾਰਾ 14(1)(ਅ) ਅਧੀਨ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੂਜੀ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 18.05.2001 ਦੀ ਤਾਜ਼ਾ ਨੋਟਿਸ ਤੇ ਅਲੱਗ ਕਾਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਬਾਰੇ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ 27.01.1998 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੈਰਿਟ ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਤਿਰਿਕਤ ਕਿਰਾਏ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਕਿ ਰੇਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 7 ਨਿਯਮ 11(ਡੀ) ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

13. ਇੱਥੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਅਤਿਰਿਕਤ ਕਿਰਾਏ ਕੰਟਰੋਲਰ ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਕੇ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਸੁਧਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 1332 ਦੇ 2002 ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ।

14. ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਿਵਲ ਸੁਧਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 136 ਦੇ 2001 ਦੀ ਪਲੇਂਟ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਰੇਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਸਿਦਾਂਤਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸੀ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਿਵਲ ਸੁਧਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦਿਆਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟਾਏ:-

"17. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀ ਸਮੇਸ ਸਿੰਘ, ਜੋ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ/ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵਜ ਹਨ, ਨੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14(1)(ਅ) ਅਧੀਨ ਪਹਿਲੀ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ। ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਣ ਤੇ ਵੀ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰ ਸਕਣ ਕਾਰਨ, ਇਸਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਸੰਹਿਤਾ ਦੇ ਆਰਡਰ XVII ਨਿਯਮ 3 ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮੈਰਿਟਸ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

18. ਇੱਕ ਅਗਲੀ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ, ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜੋ ਉਹ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਦੇ ਦਾਵੇ ਦੀ ਖਾਰਜੀ ਸਬੂਤ ਦੀ ਕਮੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਮੈਰਿਟਸ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜੇ ਅਰਜ਼ੀਕਰਤਾ ਨੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਹੁੰਦੇ, ਜਿਸਨੂੰ ਰੈਂਟ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨਾਕਾਫੀ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੈਕਸਿਮ ਹੈ, 'ਡੇ ਨੈਨ ਅਪੈਰੈਂਟੀਬਸ ਅਤੇ ਨੈਨ ਐਕਸਿਸਟੈਂਟੀਬਸ ਇਦਮ ਐਸਟ ਰੇਸਿਓ'. ਇਹ ਉਹ ਨਿਯਮ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਜੋ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਜੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸਮੇਸ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਕਿ ਉਹ ਅਰਜ਼ੀਕਰਤਾ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ, ਤਾਂ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਕੋਲ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਉਸ ਖਿਲਾਫ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਉਸਨੂੰ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

19. ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮਿਤੀ 27.01.1998, ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੈਰਿਟਸ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੇ ਦੂਜੀ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਗਲੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਿਰਫ ਪਹਿਲੀ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਈ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ 18.05.2001 ਤੱਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਵੀ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਦੂਜੀ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਪਹਿਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹੀ ਬਿੰਦੂ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੂਜੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦਤ ਹੈ ਜਿਥੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ (ਅਰਜ਼ੀਕਰਤਾਓਂ ਵਿੱਚ) ਦਾ ਇਹ ਖੜਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਥੇ ਦੇ ਅਰਜ਼ੀਕਰਤਾ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ। ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ 27.01.1998 ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਂਡਿੰਗਜ਼ ਨੂੰ ਮੈਰਿਟਸ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਰਣਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅੰਤਿਮ ਸੁਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਰੀਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦਾ ਰੋਕ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ।

20. ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਮੱਤ ਹੈ ਕਿ 23.07.2002 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਚੁਣੌਤੀਯੋਗ ਹੁਕਮ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਆਰਡਰ ਸੱਤਵੀਂ ਨਿਯਮ 11 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 14(1)(ਅ) ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੂਜੀ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰੈਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਸਿਦਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।"

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

15. ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਕੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦੁਆਰਾ ਆਏ ਹਨ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰਕ

16. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਹ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੀ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 136 ਆਫ 2001 ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਬਣਾਈ ਜਾਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਰੈਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਸਿਦਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸੀ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11(ਡੀ) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਧੀਨ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਦਾਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਰੈਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਸਵਾਲ ਕਹਿਣਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 136 ਆਫ 2001 ਦੇ ਪਲੇਂਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਦਾਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ।

17. ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹੋਰ ਵੀ ਇਹ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਆਰਡਰ 17 ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਸਿਦਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਰਾਏ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ 27.01.1998 ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪਹਿਲਾ ਹੁਕਮ ਮੈਰਿਟਸ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਬੰਧਨਕਾਰੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਦੂਜੀ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਬੰਧਨਕਾਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।18. ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲੇ ਦੀਆਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਚੂੰਕਿ ਉਸਦੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲਾਂ

19. ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਨੇ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਦਾ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕਹੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਗਲਤੀ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਛੱਡੋ।

20. ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦੌਰ ਵਿੱਚ, ਦਿਵੰਗਤ ਸਮੇਸ ਸਿੰਘ (ਅਸਲ ਮੁਦਾਈ) ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਮਾਲਕ ਸੰਬੰਧ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਰਾਏ ਨਿਯੰਤਰਕ ਦੁਆਰਾ ਪਰਯਾਪਤ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਮੌਕੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਮੇਸ ਸਿੰਘ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਕਿਰਾਏ ਨਿਯੰਤਰਕ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

21. ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਕਿਰਾਏ ਨਿਯੰਤਰਕ

ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦੌਰ ਵਿੱਚ 27.01.1998 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਆਰਡਰ 17 ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਧੀਨ ਕਹਿਣਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਿ ਅਸਲ ਮੁਦਾਈ ਯਾਨੀ ਸਮੇਯ ਸਿੰਘ ਮਾਲਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸੰਬੰਧ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ ਸੀ, ਮੈਰਿਟ 'ਤੇ ਕਹਿਣਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਮੇਯ ਸਿੰਘ ਦੇ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਰੀਜੂਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਸਿਦਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11(ਡੀ) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਧੀਨ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਪਲੇਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ।

22. ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖਤਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ: 6. ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੁਪਤਾ ਬਨਾਮ ਰਤਨ ਸਿੰਘ, (1964) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 259

7. ਗੁਲਾਬਚੰਦ ਛੋਟਾਲਾਲ ਪਾਰੀਖ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1965 ਐਸ.ਸੀ. 1153

ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ

23. ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਤੋਂ ਗੁਜ਼ਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੂਜੀ ਬੇਦਖਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੂਜੀ ਬੇਦਖਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰੈਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਸਿਦਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਜਿਤ ਸੀ।

24. ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦਾ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:-

“11. ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਰੱਦੀ.— ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ:—

(a) ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਕਾਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ;

(b) ਜਿੱਥੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਘੱਟ ਮੁੱਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਲੇਠੀ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਸਹੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਐਸਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ;

(c) ਜਿੱਥੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੁੱਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਾਕਾਫੀ ਮੋਹਰ ਲੱਗੇ ਕਾਗਜ਼ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਲੇਠੀ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਟੈਂਪ-ਪੇਪਰ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਐਸਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ;

(d) ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਵਰਜਿਤ ਲੱਗਦਾ ਹੈ;

(e) ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਦੁਹਰਾ ਕੇ ਨਹੀਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ;

(f) ਜਿੱਥੇ ਪਲੇਠੀ ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ;

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ) 25. ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦਾ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11(ਡੀ) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ

ਰੱਦ ਕੀਤਾ “ਜਿਥੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚੋਂ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ”। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਪਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇ

ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਤੈ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11(d) ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਪੂਰਵ ਮਿਸਾਲਾਂ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਰੈਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ:

“II. ਰੈਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ।—ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਂ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਸੁਣੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ

ਮਾਮਲਾ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਤ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਹੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਜਾਂ

ਉਹਨਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਉਹ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇੱਕੋ ਸਿਰਲੇਖ ਅਧੀਨ ਲੜਦੇ ਹਨ, ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਲਈ ਯੋਗ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਮੁੱਦਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ,

ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।”

26. ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਰੈਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਦੀ ਹੈ: ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਂ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਸੁਣੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਾ ‘ਸਿੱਧੇ ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਰੈਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹੀ ਮੁੱਦਾ (ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ) ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰੈਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਸਰਤ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦੇਈਏ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਰਡਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਰੈਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਵਜੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦੇਈਏ

ਨਿਯਮ 11। ਜਸਟਿਸ ਆਰ ਸੀ ਲਾਹੋਟੀ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨਿਆਂਕਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਨ) ਨੇ ਵੀ. ਰਾਜੇਸ਼ਵਰੀ ਬਨਾਮ ਟੀ.ਸੀ. ਸਰਵਨਭਾਵਾ (2004) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 551 ਵਿੱਚ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਬੈਂਚ ਲਈ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ, ਰੈਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੀ ਗੁਹਾਰ ਅਤੇ ਇਸ ਗੁਹਾਰ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਰੈਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੀ ਗੁਹਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ‘ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ’ ਦੀਆਂ ਨਕਲਾਂ, ਮੁੱਦਿਆਂ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ:

“11. ਰੈਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦਾ ਨਿਯਮ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਜੜ੍ਹ 'ਤੇ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਹ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਨੀਤੀ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਅੰਤਮਤਾ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਇੱਕੋ ਕਾਰਨ ਲਈ ਦੋ ਵਾਰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

13. ਨਾ ਕੇਵਲ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ, ਮੁੱਦਿਆਂ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਕੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਪੀ ਹੀ ਰੇਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਾਲ ਜਾਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਾਫੀ ਸਬੂਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਯਦ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਲੀ ਲੱਬਾਈ ਬਨਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਹਨੀਫਾ [(1976 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 780] ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਰੇਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੂਲ ਤਰੀਕਾ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪਿਛਲੀ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਤੈਅ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਲੱਭਣਾ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਕੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਰੇਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਸਾਰਾਂਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕੇਵਲ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਬਾਰੇ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ ਜੋਖਮ ਭਰਿਆ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਭੂਰਾਲਾਲ [ਏ.ਆਈ.ਆਰ 1964 ਐਸ.ਸੀ 1810 : (1964) 7 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 831] ਵਿੱਚ ਰੇਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 2 ਨਿਯਮ 2 ਅਧੀਨ ਐਸਟੋਪਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ

ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਦਰਜਾ ਦਿੰਦਿਆਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਾਧਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦਲੀਲ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੋ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨ ਦੀ ਪਛਾਣ ਦੀ ਪਛਾਣ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਬਾਧਾ ਉਠਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਕਲਪਨਾ ਜਾਂ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਪਿਛਲੀ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾ ਕੇ ਤੈਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ ਨੇ ਕਾਲੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਟੈਗੋਰ ਬਨਾਮ ਸੈਕਰੇਟਰੀ ਆਫ ਸਟੇਟ ਫਾਰ ਇੰਡੀਆ ਇਨ ਕੌਂਸਲ [(1887-88) 15 ਆਈ.ਏ 186 : ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ 16 ਕੈਲ 173] ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਰੇਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਅਤੇ ਜੋ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਜਾਣੇ ਬਿਨਾਂ ਤੈਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਕੇਵਲ ਪਿਛਲੀ ਅਰਜ਼ੀਆਂ, ਮੁੱਦਿਆਂ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਹੀ ਲੱਭਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

27. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵੀ. ਰਾਜੇਸ਼ਵਰੀ (ਉਪਰੋਕਤ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਰੇਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦਾ ਨਿਯਮ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਜੜ੍ਹ 'ਤੇ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਦੀ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਐਸਟੋਪਲ ਦਾ ਨਿਯਮ ਹੈ। ਰੇਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕੁਝ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ [ਜੇ. ਬੀ. ਪਾਰਦੀਵਾਲਾ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ]

ਪਾਏ ਗਏ ਤੱਥ. ਇਸ ਲਈ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਨੀਂਹ ਦਾਵੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੁੱਦਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਅਜਮਾਇਆ ਜਾਵੇ।

28. ਇਸ ਪੜਾਅ ਤੇ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਜੋ ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਿਪਟਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਰੇਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦਾਵੇ ਦੀ ਅਸਵੀਕ□ਤੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਮਲਾ & ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕੇ.ਟੀ. ਈਸ਼ਵਰ ਸਾ, (2008) 12 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 661, ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਜੱਜ ਨੇ ਵਿਭਾਜਨ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਵੇ ਦੀ ਅਸਵੀਕ□ਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਜਸਟਿਸ ਐਸ.ਬੀ. ਸਿਨਹਾ ਨੇ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਬੈਂਚ ਲਈ ਬੋਲਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11(ਡੀ) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ:-

"21. ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11(ਡੀ) ਦਾ ਸੀਮਿਤ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਵਰਜਿਤ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਨਿਸਕਰਸ਼ ਦਾਵੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਵਿਆਂ ਤੋਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਵਿੱਚ ਵੱਖ ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਦਿੱਤੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਦਾਵੇ ਦੀ ਅਸਵੀਕ□ਤੀ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਵੱਖ ਵੱਖ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਆਧਾਰਾਂ ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਖੋਜ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਵੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਵਿਆਂ ਦੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਕੋਈ ਵੀ ਜੋੜ-ਤੋੜ ਜਾਂ ਘਟਾਓ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘਾਟ ਨੂੰ ਵੱਖ ਵੱਖ ਪੜਾਵਾਂ ਤੇ ਅਤੇ ਕੋਡ ਦੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਧੀਨ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੋਡ ਦਾ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਇੱਕ ਹੈ, ਆਰਡਰ 14 ਨਿਯਮ 2 ਇੱਕ ਹੋਰ ਹੈ।

22. ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11(ਡੀ) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਗੁਣ ਉੱਤੇ ਜੋ ਮੁੱਦੇ ਉੱਠ ਸਕਦੇ ਹਨ ਉਹ ਉਸ ਪੜਾਅ ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਸਾਰੇ ਮੁੱਦੇ ਉਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ।"

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੋਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ:-

"23. ਜਦੋਂ ਰੇਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਸਿਦਾਂਤ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਕੋਡ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥ ਦੇ ਮਿਲੇ ਜੁਲੇ ਸਵਾਲ ਜੋ ਨਾ ਸਿਰਫ ਦਾਵੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਬਲਕਿ ਹੋਰ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵੀ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਮੁੱਦੇ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਅੰਤਿਮ ਸੁਣਵਾਈ ਵੇਲੇ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ, ਉਸ ਪੜਾਅ ਤੇ ਉਹ ਸਵਾਲ ਤੈਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

24. ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਇੱਕ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਪਲੇਂਟ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਵੇ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਉਂਦੇ, ਪਰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਦੂਜੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਹੀ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਵਰਜਿਤ ਹੈ।

25. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਕਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪਰ, ਫਿਰ ਵੀ ਜੋ ਵੱਡਾ ਸਿਦਾਂਤ ਇਸ ਤੋਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਪੜਾਅ ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਕੋਈ ਵੀ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਤੱਥ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਜੇਕਰ, ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਵਰਜਿਤ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮਤਲਬ ਇਸਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ, ਤਾਂ ਪਲੇਂਟ ਦੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

29. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਲੜੀ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਚਰਚ ਆਫ ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਟਰੱਸਟ & ਐਜੂਕੇਸ਼ਨਲ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਸੋਸਾਇਟੀ ਬਨਾਮ ਪੋਨਨੀਅਮਮਨ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨਲ ਟਰੱਸਟ, (2012) 8 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 706, ਜਸਟਿਸ ਪੀ. ਸਤਾਸੀਵਮ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੁੱਖ ਨਿਆਂਕਾ ਸਨ), ਨੇ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਬੈਂਚ ਲਈ ਬੋਲਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ:-

"10. […] ਇਹ ਸਾਫ਼ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਪਲੇਂਟ ਕਾਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਦੀ ਕੀਮਤ ਘੱਟ ਆਂਕੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰੀ ਨਹੀਂ ਗਈ, ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਸਟੈਂਪ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਵਰਜਿਤ ਹੈ, ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਨਾਲ ਨਾਲ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਲੇਂਟਿਫ ਨੇ ਨਿਯਮ 9 ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦਾ ਪੜ੍ਹਨ ਇਹ ਵੀ ਸਾਫ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ ਤੇ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਚਾਹੇ ਪਲੇਂਟ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ।

11. ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਲੀਮ ਭਾਈ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ [(2003) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 557], ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਦਿਆਂ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

(ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. ਪੰ. 560, ਪੈਰਾ 9)

"9. ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦਾ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਨਾ ਇਹ ਸਾਫ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ [ਜੇ. ਬੀ. ਪਾਰਦੀਵਾਲਾ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ]

ਇਸ ਅਧੀਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇ ਹਨ। ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਸੂਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਸੀਪੀਸੀ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ—ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਪਰੀਖਿਆ ਦੇ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਆਰਡਰ 7 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਖੰਡ (ਅ) ਅਤੇ (ਡੀ) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ, ਦਾਅਵੇ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹਨ; ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਦਲੀਲਾਂ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਅਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਇਸ ਲਈ, ਆਰਡਰ 7

ਨਿਯਮ 11 ਸੀਪੀਸੀ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਪਰ ਇਹ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਅਨਿਯਮਿਤਤਾ ਹੋਵੇਗੀ।

ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਾਅਵੇ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇ ਵੇਖਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੂਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਦਾਅਵੇ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇ/ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੇ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੀ ਵੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਹ ਦਾਅਵੇ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇ ਹਨ। ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਦਲੀਲਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਅਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਮਾਮਲਾ ਸਿਰਫ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਰਾਪਟਾਕੋਸ ਬ੍ਰੈਟ & ਕੋ. ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਗਣੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ [(1998) 7 ਐਸਸੀਸੀ 184] ਅਤੇ ਮਾਯਾਰ (ਐਚ.ਕੇ.) ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਜਹਾਜ਼ ਐਮ.ਵੀ. ਫਾਰਚੂਨ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ [(2006) 3 ਐਸਸੀਸੀ 100] ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਦੋਹਰਾਏ ਗਏ ਹਨ।

30. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੌਮਿਤ੍ਰ ਕੁਮਾਰ ਸੇਨ ਬਨਾਮ ਸ਼ਿਆਮਲ ਕੁਮਾਰ ਸੇਨ, (2018) 5 ਐਸਸੀਸੀ 644, ਵਿੱਚ, ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸੂਟ ਰੈਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੁਆਰਾ ਵਰਜਿਤ ਸੀ। ਟ੍ਰਾਇਲ ਜੱਜ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਮਿਲੀ। ਜਸਟਿਸ ਏ.ਕੇ. ਸਿੱਕਰੀ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦਿੰਦਿਆਂ ਹੋਏ, ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ:-

“9. ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਥਾਈ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰੋਕ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ। ਇਸੇ ਸਮੇਂ ਉਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਸਿਰਫ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਮੁਦਾਈ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇ। ਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਸਹੀ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਸੂਟ ਬਣਾਉਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਨੁਸਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੋ ਸੂਟਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬੀ 1-ਮੁਦਾਈ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਫਰਮ ਤੋਂ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਲੈ ਕੇ ਅਤੇ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਜਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬੀ 2) ਹਨ ਜੋ ਐਮ/ਐਸ ਸੇਨ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਸੀਪੀਸੀ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਚਤੁਰਾਈ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀ

(ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਕਮਲਾ (ਉੱਪਰੋਕਤ) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਿਆਂ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੋਰ ਵੇਖਿਆ ਕਿ:-

“12. … ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਅਸਫਲਤਾ ਮਿਲੀ। ਇਹ ਨਿਆਇਕ ਰਿਕਾਰਡ ਹਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਦਾਵਿਆਂ ਦੀ ਸਹੀਤਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕਰਕੇ ਦਿਖਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਸਿਵਲ ਜੱਜ (ਜੂਨੀਅਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ) ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਤਾਰੀਖ 31-3-1997 ਦੀ ਕਾਪੀ, ਸਿਵਲ ਜੱਜ (ਸੀਨੀਅਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ) ਦੁਆਰਾ 31-3- 1998 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਪੀ ਜਿਸ ਨੇ ਸਿਵਲ ਜੱਜ (ਜੂਨੀਅਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ) ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਜੱਜ, ਜੂਨੀਅਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 268 ਦੇ 2008 ਵਿੱਚ 31-7-2014 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਪੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਖੋਜ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਾਈਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਮ.ਓ.ਯੂ. ਅਨੁਸਾਰ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ 1 ਨੇ

2,000,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਐਸਟੋਪਲ, ਵੇਵਰ ਅਤੇ ਐਕੁਵੀਐਸੈਂਸ ਦੇ ਸਿਦਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਾਰਡ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸੇ ਸਮੇਂ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਫਰੇਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਬਰਕਰਾਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਤੌਰ ਤੇ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ, ਨੂੰ ਲੰਬੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਅਣਗਹਿਲੇ ਦਰਦ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਖਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਦਾਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

(ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

31. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੌਮਿਤ੍ਰ ਕੁਮਾਰ ਸੈਨ (ਉਪਰੋਕਤ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਅਧੀਨ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਬੇਨਤੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਲੇਂਟ ਨੂੰ ਰੇਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਰੁਖ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਿਆਂ, ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਚਦਿਆਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਸਹੀ ਹਨ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਅਧੀਨ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਲੇਂਟ ਵਿੱਚ ਝਾਤ ਪਾਉਣੀ ਪਵੇਗੀ।

32. ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ "ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11" ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੀ ਫਰੇਮਿੰਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਬਰਕਰਾਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਲੰਬੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ।

33. ਉਪਰੋਕਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11(ਡੀ) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੰਖੇਪ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:-

(i) ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਲੇਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਿਰਫ ਪਲੇਂਟ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ;

(ii) ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਚਾਅ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਦੀ ਮੈਰਿਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ;

(iii) ਇਹ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਰੇਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ (i) 'ਪਿਛਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ' ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, (ii) ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦੇ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੱਦੇ ਸਨ; (iii) ਪਿਛਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਉਹੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀ, ਜੋ ਇੱਕੋ ਸਿਰਲੇਖ ਅਧੀਨ ਲੜ ਰਹੀਆਂ ਸਨ; ਅਤੇ (iv) ਇਹ ਮੁੱਦੇ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਲਈ ਯੋਗ ਸੀ; ਅਤੇ

(iv) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੈਜ਼ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤੀ ਵਿਚਾਰਣਾ ਲਈ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ, ਮੁੱਦਿਆਂ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਵਿਚਾਰਣਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਦਲੀਲ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 (ਡੀ) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿੱਥੇ ਸਿਰਫ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪੜ੍ਹਨਾ ਪਵੇਗਾ।

(ਦੇਖੋ : ਸ਼੍ਰੀ ਹਨੂਮਾਨਦਾਸ ਤੋਤਲਾ ਬਨਾਮ ਹੇਮੰਤ ਵਿਥਲ ਕਾਮਤ, (2021) 9 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 99)

34. ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਅਧੀਨ ਰੈਜ਼ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦਾ ਆਮ ਸਿਦਾਂਤ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਅੰਤਿਮਤਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਰੈਜ਼ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਮੌਲਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਮਾਮਲਾ ਉਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਮੌਲਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੈਰਿਟਾਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਿਮ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਪਿਛਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ, ਜਾਂ ਮੁਦਾਇ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਦੀ ਕਮੀ ਕਾਰਨ, ਜਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਨਾ-ਜੋੜ ਜਾਂ ਗਲਤ-ਜੋੜ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜਾਂ ਬਹੁਤਿਆਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜਾਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਫਰੇਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਤਕਨੀਕੀ ਗਲਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜਾਂ ਮੁਦਾਇ ਵੱਲੋਂ ਵਸੀਅਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਪੱਤਰ ਜਾਂ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਕਾਰਨ, ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਮੁਦਾਇ ਨੂੰ ਡਿਕਰੀ ਲਈ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਖਰਚੇ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਕਾਰਨ, ਜਾਂ ਗਲਤ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜਾਂ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ 'ਤੇ ਵਾਧੂ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਨਾ ਭਰਨ ਕਾਰਨ, ਜਾਂ ਕਾਰਨ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ, ਜਾਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਇਹ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ (ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ), ਫੈਸਲਾ, ਮੈਰਿਟਾਂ 'ਤੇ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਰੈਜ਼ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

35. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਬਚਾਅ ਪਕ਼ਸ਼ ਦੀ ਰੈਜ਼ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕਈ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਮੁੱਦਾ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੌਲਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਉੱਠ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਇਸ ਲਈ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ।

36. ਸਾਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਜੋ ਮੁੱਖ ਸਵਾਲ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਹਿਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਰਥਾਤ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 149 ਦੇ 1996 ਜੋ ਸਵਰਗੀ ਸਮੇਯ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਮੈਰਿਟਾਂ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਿਰਾਏ ਕੰਟਰੋਲਰ ਵੱਲੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੋਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀ ਸੀ। [ਜੇ. ਬੀ. ਪਾਰਦੀਵਾਲਾ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ]

ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 149 ਦੇ 1996 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਚਾਕਾਰ ਸਮੇਯ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਸਨ ਜੋ ਕਿ ਮੈਰਿਟਸ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਦੂਜੀ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 134 ਦੇ 2001 ਨੂੰ ਰੇਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਸਿਦਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

37. ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਰਥਾਤ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 149 ਦੇ 1996 ਨੂੰ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 17 ਆਰਡਰ 3 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਧੀਨ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਮੈਰਿਟਸ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਬੰਧਨਕਾਰੀ ਹੈ।

38. ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 17 ਨਿਯਮ 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਝਾਤ ਮਾਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ:

“ਆਰਡਰ 17 ਨਿਯਮ 2 ਅਤੇ 3:

2. ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜੇਕਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਉੱਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਨਾ ਹੋਣ।—ਜਿਥੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਿਨ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਆਰਡਰ IX ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਗਾਂਹ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਲੱਗੇ।

ਵਿਆਖਿਆ।—ਜਿਥੇ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਿੱਸਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰਿਕਾਰਡ

ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਪਾਰਟੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਿਨ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੀ ਵਿਵੇਕ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਵਧਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਪਾਰਟੀ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਵੇ।

3. ਅਦਾਲਤ ਅਗਾਂਹ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪਾਰਟੀ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰੇ, ਆਦਿ।—ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਪਾਰਟੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਆਪਣਾ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਹੋਰ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਜਰੂਰੀ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਲਈ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ, ਅਜਿਹੀ ਚੂਕ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ,—

(a) ਜੇਕਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਹਾਜ਼ਰ ਹਨ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਗਾਂਹ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ

(b) ਜੇਕਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਯਮ 2 ਅਧੀਨ ਅਗਾਂਹ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

39. ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 17 ਨਿਯਮ 2 ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਥੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਿਨ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਆਰਡਰ IX ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਗਾਂਹ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਲੱਗੇ।

40. ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 17 ਰੂਲ 2 ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਜਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਪਾਰਟੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੀ ਵਿਵੇਕਾਧੀਨਤਾ ਵਿੱਚ, ਮਾਨੇ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਪਾਰਟੀ ਹਾਜ਼ਰ ਹੈ, ਕੇਸ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ।

41. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ ਦਾ ਆਰਡਰ 17 ਰੂਲ 3 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਪਾਰਟੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਗਲੀ ਪ੍ਰਗਤੀ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਲਈ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੀ ਚੂਕ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, (ਕ) ਜੇਕਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਹਾਜ਼ਰ ਹਨ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ (ਖ) ਜੇਕਰ ਪਾਰਟੀਆਂ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ, ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹਨ, ਤਾਂ ਰੂਲ 2 ਅਧੀਨ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ।

42. ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 17 ਰੂਲ 2 ਅਤੇ ਆਰਡਰ 17 ਰੂਲ 3 ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬੀ. ਜਨਕਰਾਜਨਾਇਆ ਚੇਟੀ ਬਨਾਮ ਏ.ਕੇ. ਪਾਰਥਸਾਰਥੀ & ਓਰਸ., (2003) 5 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 641, ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ ਆਈ, ਜਿੱਥੇ ਜਸਟਿਸ ਅਰਜਿਤ ਪਸਾਇਤ ਨੇ ਬੈਂਚ ਲਈ ਬੋਲਦਿਆਂ ਪੈਰਾ 7 ਤੋਂ 10 ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ:-

"7. ਇਹ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਆਰਡਰ 9 ਅਧੀਨ ਉਪਚਾਰ ਗੁਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਜਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰੂਲ 2 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਹੈ।

8. ਵਿਆਖਿਆ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਿਵੇਕਾਧੀਨਤਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੇਸ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਪਾਰਟੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਿਵੇਕਾਧੀਨਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਿੱਤੀ ਪਰਿਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ:

(ਕ) ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ; (ਖ) ਅਜਿਹੀ ਪਾਰਟੀ

ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਿਨ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ; ਅਤੇ (ਗ) ਦਿਨ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰੂਲ 2 ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 9 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮੋਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਅਪਣਾਉਣ ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਿਨ 'ਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਵਿਆਖਿਆ ਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਆਮ ਸ਼ਕਤੀ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਪਰਿਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵੇਕਸ਼ੀਲਤਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹਿੱਸਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਪਾਰਟੀ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਿਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਅਜਿਹੀ ਤੱਥਪੂਰਣ ਸਥਿਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੀ ਵਿਵੇਕਸ਼ੀਲਤਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਮੰਨ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਪਾਰਟੀ ਹਾਜ਼ਰ ਸੀ। ਆਰਡਰ 9 ਨਿਯਮ 3 ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਦੋਂ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਪਾਰਟੀ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨਿਯਮਾਂ 2, 6 ਅਤੇ 8 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਨਿਯਮ 6 ਦੁਆਰਾ ਢੱਕੀ ਗਈ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ। ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਸ਼ਬਦ ਹਨ “ਕੇਸ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧੋ”। ਇਸ ਲਈ, ਤੱਥਾਂ ਉੱਤੇ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

9. ਨਿਯਮ 2 ਵਿੱਚ, ਜੋ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਹੈ “ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ ਉਹ ਹੁਕਮ ਬਣਾਓ”, ਆਰਡਰ 9 ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਇੱਕ ਦੇ ਮੋਡਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਵਜੋਂ। ਆਰਡਰ 17 ਨਿਯਮ 3(ਬੀ) ਅਧੀਨ, ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਇਕੋ ਇੱਕ ਰਸਤਾ ਨਿਯਮ 2 ਅਧੀਨ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਵੇਕਸ਼ੀਲਤਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਨਿਯਮ 3 ਅਧੀਨ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ। ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਰਸ ਸਿਰਫ ਤਦ ਹੀ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹਿੱਸਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ। ਜੇ ਸਥਿਤੀ ਅਜਿਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਨਿਯਮ 2 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਿਯਮ 2 ਅਤੇ 3 ਵੱਖਰੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਨਿਯਮ 2 ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਹੀਂ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਨਿਯਮ 3 ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੁਲਤਵੀ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਜਦੋਂ ਨਿਯਮ 2 ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮੋਡਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਨਿਯਮ 3 ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਤੁਰੰਤ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੋਵਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਵੀ ਪਾਰਟੀ ਸੁਣਵਾਈ ਵੇਲੇ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹੋਈ, ਜਦੋਂਕਿ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀ ਭਾਵੇਂ ਹਾਜ਼ਰ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਡਿਫਾਲਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 2 ਅਤੇ ਨਿਯਮ 3 ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦਾ ਸੰਯੁਕਤ ਅਸਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਵੇਕਸ਼ੀਲਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿਵੇਕਸ਼ੀਲ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਆਖਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਅਧੀਨ, ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਹਾਜ਼ਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

10. ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਹੈ “ਜਿੱਥੇ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ।” ਇਸ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਪੱਖ ਨੂੰ ਸਬੂਤਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹਨ। ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹਾਜ਼ਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਵਿਆਖਿਆ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦਿਆਂ ਜੇਕਰ ਇਹ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਹਿਲੂ ਹੈ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨਾ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਵਿਆਖਿਆ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ ਜਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹਨ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਟਾਲਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।”

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

43. ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਪ੍ਰਤਿਵਾਦੀ ਭਯਾਨਕਰਮ ਪਿਚ੍ਛਮਾ ਬਨਾਮ ਕੇ. ਸ੍ਰੀਰਾਮੁਲੁ,

ਏਆਈਆਰ 1918 ਮਦ 143 (ਐਫਬੀ) ਅਤੇ ਕੋਲਕਾਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਮਾਰੀਅੰਨਿਸਾ ਬਨਾਮ ਰਾਮਕੱਪਾ ਗੋਸਾਈਨ, ਆਈਐਲਆਰ 34 ਕੈਲ 235 ਨੂੰ ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਵਿੱਚ ਗੋਪੀ ਕਿਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਰਾਮੂ, ਏਆਈਆਰ 1964 ਰਾਜ 147, ਅਤੇ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਦਰਾਮੱਪਾ ਇਰੱਪਾ ਸ਼ਿਵਾਂਗੀ ਬਨਾਮ ਬਸਲਿੰਗੱਪਾ ਕੁਸ਼ਨਾਪਾ ਕੁੰਭਾਰ, ਏਆਈਆਰ 1943 ਬੋਮ 321 : 1943 ਐਸਸੀਸੀ ਆਨਲਾਈਨ ਬੋਮ 16 : ਆਈਐਲਆਰ 1944 ਬੋਮ 1 (ਐਫਬੀ) ਦੇ ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ ਆਇਆ।

44. ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਗੋਪੀ ਕਿਸ਼ਨ (ਉਪਰੋਕਤ) ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ:-

“8. ਪ੍ਰਤਿਵਾਦੀ ਭਯਾਨਕਰਮ ਪਿਚ੍ਛਮਾ ਬਨਾਮ ਕਾਮਿਸੇਟੀ ਸ੍ਰੀਰਾਮੁਲੁ, ਏਆਈਆਰ 1918 ਮਦ 143 (ਐਫਬੀ), ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XVII ਦੇ ਨਿਯਮ 2 ਅਤੇ 3 ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਵਿਲੱਖਣ ਹਨ। ਜਿੱਥੇ ਨਿਯਮ 2 ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਨਿਯਮ 3 ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀਆਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਮੌਜੂਦ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ, ਨਿਯਮ 2 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਨੇ ਸਿੱਖਿਆ ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਪਸੰਦ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇਸ ਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਅਣਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਅਣਉਚਿਤ ਸੀ ਉਹ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਕੋਈ ਵੀ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ। ਇਕੁਇਟੀ ਨੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XVII ਨਿਯਮ 2 ਅਧੀਨ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਮੰਨ ਕੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਵਾਲਿਸ, ਸੀ. ਜੇ., ਇਸ ਪੂਰੀ ਬੈਂਚ ਦਾ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਕਿ ਨਿਯਮ 2 ਅਤੇ 3 ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਐਮ. ਅਗਾਇਆ ਬਨਾਮ ਮੋਹਦ. ਅਬਦੁਲ ਕਰੀਮ, ਏਅਰ 1961 ਆਂਧ ਪ੍ਰ 201 ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰ-ਤਿਵਾਦੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ, ਏਅਰ 1918 ਮਦ 143(2) (ਐਫਬੀ)। ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੋਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਰੋਧੀ ਵਿਚਾਰ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ। ਰੰਗੂਨ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮਾ ਹਲਾ ਨਿਊਨ ਬਨਾਮ ਮਾ ਆਏ ਮਿੰਟ, ਏਅਰ 1937 ਰੰਗ 437, ਨਾਗਪੁਰ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਭਿਓਰਾਜ ਜੇਠਮਲ ਬਨਾਮ ਜਨਾਰਧਨ ਨਾਗੋਰਾਓ; ਏਅਰ 1933 ਨਾਗ 370 ਅਤੇ ਭੋਪਾਲ ਦੀ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਸਮਤ ਰਾਏ ਬਨਾਮ ਲਾਲ ਚੰਦ, ਏਅਰ 1952 ਭੋਪਾਲ 43 ਨੇ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਾਂਗ ਇੱਕੋ ਵਿਚਾਰ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ।

ਕੋਲਕਾਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਲੋਂ ਮਾਰੀਅਨਿੱਸਾ ਬਨਾਮ ਰਾਮਕਲਪਾ ਗੋਰਸਿਨ, ਆਈਐਲਆਰ 34 ਕੈਲ 235 ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਦੂਜਾ ਵਿਚਾਰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ, 1882 ਦੀ ਧਾਰਾ 157 ਅਤੇ 158 ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੇ 1908 ਦੇ ਆਰਡਰ XVII ਨਿਯਮ 2 ਅਤੇ 3 ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 158 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਆਰਡਰ XVII ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦੇ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਮੁਲਤਵੀਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਮਲਾ 10ਵੀਂ ਮਾਰਚ, 1905 ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਇਆ। ਪਲੇਂਟਿਫ ਨੇ ਗਵਾਹਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰੋਸੈਸ ਮੰਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਟ੍ਰਾਇਲ ਲਈ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਤਾਰੀਖ ਉੱਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਨਾ ਹੋਏ ਤਾਂ ਪਲੇਂਟਿਫ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਲਈ ਗਿਰਫਤਾਰੀ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਪਲੇਂਟਿਫ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਿਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਹੋਰ ਹਦਾਇਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਅਧੀਨਸਥ ਜੱਜ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਅਭਿਯੋਗ ਦੀ ਕਮੀ ਕਾਰਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਪਲੇਂਟਿਫ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 102 (ਆਰਡਰ IX ਨਿਯਮ 8) ਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਐਤਰਾਜ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਧਾਰਾ 102 ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਧਾਰਾ 158 (ਆਰਡਰ XVII ਨਿਯਮ 3) ਅਧੀਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜਤਨ ਪਲੇਂਟਿਫ ਦਾ ਇਲਾਜ ਸਮੀਖਿਆ ਰਾਹੀਂ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਬਹਾਲੀ ਲਈ। ਪਲੇਂਟਿਫ ਅੰਤਤਃ ‘ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ,— “ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 157 ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਧਾਰਾ 158 ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 158 ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ .....ਜੋ ਕੁਝ ਧਾਰਾ 158 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋਣ ਦਾ ਸਿਰਫ ਤੱਥ ਪਲੇਂਟਿਫ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ

ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਸਫਲਤਾ ਦਿਖਾਈ; 'ਬਾਵਜੂਦ ਅਜਿਹੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਇਹ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਬਾਵਜ

(ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

45. ਅਸੀਂ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਝਾਤ ਮਾਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਕਿ ਸ਼ਿਦਰਮੱਪਾ ਇਰੱਪਾ ਸ਼ਿਵਾਂਗੀ (ਉਪਰੋਕਤ) ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਿਥੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

"ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਹਾਜ਼ਰੀ ਬਾਰੇ ਆਮ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਆਰਡਰ III, ਨਿਯਮ 1 ਵਿੱਚ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਇੱਕ ਮਾਨਤਾ ਏਜੰਟ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਤਰਫੋਂ ਹਾਜ਼ਰ, ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਆਰਡਰ V, ਨਿਯਮ 1 ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਹਾਜ਼ਰੀ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ (ਅ) ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ, ਜਾਂ (ਬ) ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ (ਸੀ) ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇ ਜੋ ਸਾਰੇ ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇ। ਪਹਿਲੀ ਸ਼ਿਡਿਊਲ ਦੇ ਐਪੈਂਡਿਕਸ ਬੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫਾਰਮ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਉਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਜ਼ਰ ਹੈ ਉਹ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਹੈ ਜੋ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਨਿਸਕਰਸ਼ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਕੀਲ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਦਿਨ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਕੋਲ ਕੇਸ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹਦਾਇਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦਾ ਕੋਈ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਕਿ ਕੋਈ ਵਕੀਲ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਦਾਇਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਇੱਕ ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਹਦਾਇਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਜਰਨਮੈਂਟ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਖਿਲਾਫ ਸਾਰੀਆਂ ਅਗਲੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਇਕਪਾਸੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਦਾਈ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਇਕਪਾਸੀ ਹੁਕਮ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਧੀਨ ਆਰਡਰ IX, ਨਿਯਮ 13...

46. ਗੋਪੀ ਕਿਸ਼ਨ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਪੂਰੀ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਦਿੱਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਰਡਰ 17 ਦਾ ਨਿਯਮ 2 ਜਾਂ ਨਿਯਮ 3 ਕਦੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਪੂਰੀ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਉਦਧ□ਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ:-

"18. ਨਿਯਮ 2 ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਿਵੇਕ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਰਡਰ 9 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਇੱਕ ਤਰੀਕੇ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਉਹ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ 3, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਥੇ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਗਲੀ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨਿਰਵਾਹ ਲਈ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਪਾਰਟੀ ਸਮਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਸ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਸ ਲਈ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਨਾ ਕੇਵਲ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਵੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁੱਗਣੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਨਾ ਕੇਵਲ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਉਹ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਸ ਲਈ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ ਪਰ ਹਾਜ਼ਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੁੱਗਣੀ ਅਸਫਲਤਾ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਆਰਡਰ XVII ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢਦੀ। ਅਸੀਂ ਮਦਰਾਸ ਦੇ ਪੂਰੀ ਬੈਂਚ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 2 ਅਤੇ 3 ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ

ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲਾ, ਜਿਥੇ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਪਾਰਟੀ ਨਾ ਕੇਵਲ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਸੀ ਪਰ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਵੀ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਆਰਡਰ XVII ਨਿਯਮ 3 ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

19. ਕੋਲਕਾਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਣਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਸਿਲਸਿਲੇ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ XVII ਨਿਯਮ 3 ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਕਿ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਹੋਣਾ ਇਸਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਲਈ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਫੈਸਲਾ' ਸ਼ਬਦ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ। ਰਾਮਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱ ILR (1953) 3 ਰਾਜ 798 ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਦੇ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XX ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਇਹ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕਿ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਰਫ ਬੇਨਤੀਆਂ ਅਤੇ ਮੁੱਦੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਨੂੰ ਆਰਡਰ XVII ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਿਯਮ 2. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿਚ 1953 ਰਾਜ ਐਲ.ਡਬਲਯੂ 365, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਕਿੱਥੇ ਹੈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਉਸ 'ਤੇ ਪਾਏ ਗਏ ਬੋਝ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਸਫਲ, ਤਰਕਪੂਰਨ ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਮੱਗਰੀ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਸਹੀ ਦਰਸਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਜੋ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਹੈ ਆਰਡਰ XVII ਨਿਯਮ 3. ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆਸਾਨ ਹੈ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰੋ. ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਅਤੇ ਜਟਿਲਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਆਪਕ ਕਿਸਮਾਂ ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਵਰਸਲ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਬਣਾਉਣਾ, ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਹੈ ਜੋ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸੰਕੇਤ, "ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਾਮਕਰਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਾਂਗ ਹਨ, ILR (1953) 3 ਰਾਜ 798 ਕਿ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਅਰਥ 'ਸਬੂਤ' ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਰਿਕਾਰਡ. ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਵਾਲ ਜੋ ਅਗਲਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਆਰਡਰ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਦੀ ਹੈ XVII ਨਿਯਮ 3? ਅਜਿਹੇ ਵਿਆਪਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਆਰਡਰ XVII ਨਿਯਮ 3 ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਜਿਵੇਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਏ ਪਾਰਟੀ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਜਾਂ ਅੱਗੇ ਲਈ ਕੁਝ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਮੰਗਦੀ ਹੈ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਗਤੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਤੁਰੰਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਦਿਮਾਗ਼ ਲਈ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਚੌੜਾ ਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਿਯਮ 3 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਟੈਸਟ ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਤੁਰੰਤ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ, ਦਾ ਡਿਫਾਲਟ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ. ਦਲੀਲਾਂ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਅਤੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੀ ਇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤੁਰੰਤ ਸੂਟ. ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਨੋਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਜਿਸ ਦਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਮੰਗਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਮੇਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਕਦਾ ਹੈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਨੈਗੋਸ਼ੀਏਬਲ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 118 ਵਿੱਚ? ਇੱਕ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਫਾਂਸੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਡਿਫਾਲਟ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਸੂਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਵਿਚ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਡਿਫਾਲਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਉਸ 'ਤੇ ਪਾਏ ਗਏ ਸਬੂਤ ਦੇ ਬੋਝ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ? ਪਹਿਲੇ ਵਿੱਚ ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਨੋਟ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਜਿਸ ਦਾ ਦਾਖਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਬੂਤ ਬਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਨਿਯਮ 3 ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦੂਜਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਫਾਂਸੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਉਸ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਡਿਊਟੀ ਕੀ ਅਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਆਰਡਰ XVII ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਰਡਰ IX ਨਾਲ? ਜਵਾਬ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਆਰਡਰ IX ਅਧੀਨ ਕਲਪਿਤ ਸਥਿਤੀਆਂ ਲਈ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿੱਚ ਹਨ ਸਾਡੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ। ਕੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਹ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਆਰਡਰ 17 ਦੇ ਨਿਯਮ 2 ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ? ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨਾ ਇਹ. ਇਸ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਬੋਝ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਸ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੌਕਾ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ

ਜਾ ਸਕਦਾ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਾਲੇ ਸੂਟ ਵਿੱਚ ਕਈ ਵਾਰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸਾਰਾ ਸੂਟ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੋ ਇੱਕ ਸੂਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਆਰਡਰ XVII ਨਿਯਮ 3 ਕੇਸ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਮੱਗਰੀ ਚਾਲੂ ਹੈ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਤਕਨੀਕੀ ਅਰਥ ਦੇਣ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਬਰਾਬਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਬੂਤ। ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨਗੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਹੈ ਇਸ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਆਰਡਰ XVII ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਹੈ ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 3 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਉਪਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਇੱਕ ਡਿਫਾਲਟ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਖਤ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ, ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇਹ ਸਾਵਧਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਸੰਜਮ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਰਾਮਕਰਨ ਦਾ ਕੇਸ, ILR (1953) 3 ਰਾਜ 798 ਇਸ ਲਈ ਪੜ੍ਹਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਸੈਂਧ ਦੇ ਨਾਲ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੋਈ ਅਪਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਅਮਰਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਤਰਕ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ, 1953 ਰਾਜ ਐਲ.ਡਬਲਯੂ 365।"

(ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ) 47. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੂਰੀ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਦਾਈ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਲਾਏ ਗਏ ਭਾਰ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਬਾਵਜੂਦ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮੌਕੇ ਦੇ, ਕੇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਲਈ ਅਨੰਤ ਸਮੇਂ ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਪੜਾਵ ਤੇ ਗਵਾਹੀ ਦੀ ਘਾਟ ਦੇ ਕਾਰਨ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਪੂਰੀ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਕਿ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਗਵਾਹੀ ਦਾ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਸ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ, ਗਵਾਹੀ ਦੀ ਘਾਟ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਆਰਡਰ 17 ਨਿਯਮ 3 ਦਾ ਕੇਸ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ।

“6. …ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਪਾਰਟੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਕੋ ਹੀ ਰਸਤਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਰਡਰ 17(3)(b) ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 2 ਅਧੀਨ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਨਿਯਮ 2 ਅਧੀਨ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮ 2 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੁਣ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਹਾਜ਼ਰ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 9 ਅਧੀਨ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਇੱਕ ਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 2 ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬਿਆਨ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਕਲਪ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਪਾਰਟੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਕੁਝ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਹਨ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਕਾਫੀ ਹਿੱਸਾ ਜਾਂਚਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 3 ਅਧੀਨ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਵਿਕਲਪ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਕੁਝ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਤਾਰੀਖ 'ਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਪਾਰਟੀ ਲਈ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ ਕੋਈ ਵੀ ਸਬੂਤ ਜਾਂਚਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਆਰਡਰ 17 ਨਿਯਮ 2 ਅਧੀਨ ਆਰਡਰ 9 ਦੇ ਕੋਡ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇੱਕ ਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਸੰਹਿਤਾ ਦੇ ਆਰਡਰ 17 ਨਿਯਮ 2 ਅਤੇ 3 ਵਿੱਚ ਇਸ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵਰਤਮਾਨ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 30 ਅਕਤੂਬਰ 1985 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਮਾਮਲਾ ਸੱਦਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ ਵਾਦੀ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਾਰੀਖ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਦੋਂ ਮਾਮਲਾ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ 30 ਅਕਤੂਬਰ, 1985 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਟਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ [ਜੇ. ਬੀ. ਪਾਰਦੀਵਾਲਾ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ.]

ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵੱਲੋਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਇਸ ਲਈ ਆਰਡਰ 17 ਨਿਯਮ 2 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਜਾਹਿਰਾ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਸੀ ਤਾਂ ਆਰਡਰ 17 ਨਿਯਮ 2 ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਆਰਡਰ 9 ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇੱਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ

ਦਿੱਤੀ।

7. ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਆਰਡਰ 17 ਨਿਯਮ 3 ਜਿਵੇਂ ਹੈ ਉਹ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਸਬੂਤ ਬੰਦ ਹੋ ਗਏ ਸਨ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਇਸ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਇਹ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜਦੋਂ ਮੈਰਿਟ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਉਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ। ਦੁਰਭਾਗਿਆਪੂਰਣ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਰਡਰ 17 ਨਿਯਮਾਂ 2 ਅਤੇ 3 ਬਾਰੇ ਵਿਵਾਦ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜੋ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵੀ ਦੁਰਭਾਗਿਆਪੂਰਣ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

49. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ

ਮਾਨਚੰਦਾ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸਿੱਖਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 3 ਅਧੀਨ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਵਿਵੇਕ ਹੋਵੇਗਾ ਭਾਵੇਂ ਸਬੂਤ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਪਰ ਇਹ ਵਿਵੇਕ ਕੇਵਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਵਿਰੋਧੀ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਕੁਝ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਹਨ ਜਾਂ ਕਾਫੀ ਹਿੱਸਾ ਜਾਂਚਿਆ ਹੈ।

50. ਆਓ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਇਸ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰੀਏ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੀ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉੱਥੇ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਨਕਾਰਿਆ ਗਿਆ। ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਦਾਇਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਪਲੇਂਟ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਜਾਂ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਮੁਦਾਇਆਂ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸਬੂਤ ਨਾ ਦੇਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਤਦਨੁਸਾਰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 17 ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਅਧੀਨ ਦਾ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਮੈਰਿਟ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

51. ਅਸੀਂ ਡਰਦੇ ਹਾਂ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲੈਂਦਿਆਂ ਕਿ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਆਰਡਰ 17 ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ।

52. ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਆਰਡਰ 17 ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਡਿਫਾਲਟ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਮੈਰਿਟਸ ਉੱਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ, ਇੱਕ ਤੀਬਰ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਅਸਫਲ ਪਾਰਟੀ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਉਪਾਯ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀਮਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਕੇਵਲ ਅਪਵਾਦਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਵਾਰ ਵਰਤਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਬਿਨਾਂ ਭੌਤਿਕ ਹਾਜ਼ਰੀ ਮੈਰਿਟਸ ਉੱਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਉਪਯੋਗੀ ਉਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ ਅਤੇ ਇਹ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਤੋਂ ਵੀ ਬਦਤਰ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 2 ਜਾਂ 3 ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਨਿਯਮਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਿਕਲਪ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਡਿਫਾਲਟ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ। ਨਿਯਮ 2 ਅਤੇ 3 ਕੇਵਲ ਸਮਰੱਥਨ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਹਨ। ਮੈਰਿਟਸ ਉੱਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਕੇਵਲ ਨਿਯਮ 3 ਵਿੱਚ ਗਿਣਤੀ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਅਸਤਿਤਵ ਹੀ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕੁਝ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਨੂੰ ਤਕਨੀਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਕਦੇ ਕਦੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਦਾਅਵਿਆਂ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਭਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ, ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਹ ਸਰਾਹਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਡਿਫਾਲਟ ਲਈ ਹੈ ਜਾਂ ਮੈਰਿਟਸ ਉੱਤੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਉਣਾ। ਨਿਯਮ 3 ਜਾਂ ਨਿਯਮ 2 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਕੋ ਵਿਕਲਪ ਕੇਵਲ ਮੈਰਿਟਸ ਉੱਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ

ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਜੋ ਹਾਜ਼ਰ ਹੈ ਪਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨੂੰ ਬੇਜਾ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। 'ਹਾਜ਼ਰੀ' ਅਤੇ 'ਪ੍ਰੋਜ਼ੈਂਸ' ਦੇ ਭਲੀ ਭਾਂਤ ਪਛਾਣੇ ਗਏ ਅਰਥ ਹਨ। ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਲਈ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਹਾਜ਼ਰੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਜ਼ੈਂਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਿਯਮ 3 ਕੇਵਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਹਾਜ਼ਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਨਿਯਮ 2 ਜਾਂ ਨਿਯਮ 2 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤਿੰਨ ਤਰੀਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਮੈਰਿਟਸ ਉੱਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਕੇਵਲ ਡਿਫਾਲਟ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮ 2 ਅਤੇ 3 ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਰਤ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿਫਾਲਟ ਲਈ ਸੀ। ਨਿਯਮ 2 ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। (ਦੇਖੋ : ਆਰ. ਰਵੀਂਦਰਨ ਬਨਾਮ ਐਮ. ਰਾਜਾਮਾਇਕਮ, 2006 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. ਆਨਲਾਈਨ ਮੈਡ 169)

53. ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਕ ਦੁਆਰਾ 27.01.1998 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 8 ਵਿੱਚ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਪਹਿਲੂ ਵੀ ਹੈ। ਆਓ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਕ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀਏ। ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਦੋ ਭਾਗ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ, ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਕ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਾਈ ਲਈ ਵਕੀਲ ਹਾਜ਼ਰ ਹੈ। ਫਿਰ, ਉਹ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਾਈ ਲਈ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅੱਜ ਕੋਈ ਗਵਾਹ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਨਾ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਕ, ਹੋਰ, ਨੋਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਰ ਮੁਲਤਵੀ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਾਈ ਨੂੰ 09.09.1997 ਅ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 01.11.1997 ਨੂੰ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਡੀ ਉਸ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਸ ਬੇਦਖਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ. ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸਹੀ ਸ਼ਬਦ 27.01.1998 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਹਨ: “ਪੀ.ਈ. ਬੰਦ।" ਆਰਡਰ ਦੇ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ, ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਹੈ ਵਿਵਾਦ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਕਾਇਮ ਕਰਨਾ, ਉਸਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਸ ਅੱਗੇ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ. ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਫਾਈਲ ਭੇਜੀ ਜਾਵੇ।

54. ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦਾ ਆਰਡਰ 17 ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਆਰਡਰ ਅਧੀਨ, ਮੁਲਤਵੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਤਾਰੀਖ 'ਤੇ, ਜੇ ਕੋਈ ਪਾਰਟੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਯਾ ਤਾਂ ਆਰਡਰ 9 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰੇਗੀ ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਲੱਗੇ; ਜਾਂ ਜੇ ਕੋਈ ਪਾਰਟੀ ਹਾਜ਼ਰ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ। ਇਹ ਆਖਰੀ ਗੱਲ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ 'ਚ, ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਸੀ।

55. ਮੁੱਖ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏ ਤੇ ਕੱਢਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਡਿਫਾਲਟ ਕਾਰਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸੇ ਕਾਰਣ ਦੇ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜ਼ਰੂਰ ਬਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੋ ਸ਼ਬਦ ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਉਦ੍ਧ□ਤ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਨਾ ਤਾਂ ਮੈਰਿਟਸ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਡਿਫਾਲਟ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਇਸ ਦੇ ਮਤਲਬ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਰਡਰ 17 ਅਧੀਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਬਮਿਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ। ਆਰਡਰ ਨੇ ਡਿਫਾਲਟ ਜਾਂ ਮੈਰਿਟਸ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੋ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਧਾਰਣ ਭਾਸ਼ਾਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ; ਕਾਨੂੰਨੀ ਭਾਸ਼ਾਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਸਧਾਰਣ ਅਰਥ ਤੋਂ ਵਿਛੋੜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਦਾ ਸਧਾਰਣ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੰਬਿਤ ਵਜੋਂ ਗਿਣਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੀ ਵਰਣਨਾ ਬੇਕਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਜੇ ਆਰਡਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦਾ ਹੁੰਦਾ। ਆਰਡਰ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਆਰਡਰ 9 ਨਿਯਮ 8 ਅਤੇ ਆਰਡਰ 17 ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲਾ

ਨਹੀਂ ਹੈ।

56. ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲ ਸਫਲ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੋ ਗੱਲਾਂ ਜੋੜਨਾ ਬੇਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਰੈਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਸਿਦਾਂਤ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦਾਅਵਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਜਾਂ ਅਨਿਵਾਰਤਾ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਦੂਜਾ, ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਚਿੰਤਤ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਅਜਿਹੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਮੁੱਦੇ ਵਜੋਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਅਜਿਹੀ ਬੇਨਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਵੀ ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੁੜ ਜਿਉਂਦਾ ਹੈ।

57. ਖਰਚੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

58. ਲੰਬਿਤ ਅਰਜ਼ੀ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਵੀ ਨਿਪਟਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਅੰਕਿਤ ਜ੍ਵਾਨ
(ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ : ਸ਼ਿਵਿਸ਼ ਰਘੁਵੰਸ਼ੀ ਅਤੇ ਮਹੇਂਦਰ ਯਾਦਵ, ਐਲ.ਸੀ.ਆਰ.ਏ.)
ਅਪੀਲ ਮਨਜ਼ੂਰ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate